

MONACO Osteologia w Monaco

W pięknej, luksusowej scenerii Monaco około 2500 uczestników z 61 krajów zapoznawało się z najnowszymi osiągnięciami naukowymi i klinicznymi możliwościami regeneracji kości i tkanek. W dniach od 10 do 12 maja w Forum Grimaldi w Monaco odbył się Międzynarodowy Kongres Osteologiczny, przebiegający pod hasłem: Techniki regeneracyjne w chirurgii stomatologicznej łącznie nauki z praktyką, zorganizowany przez Osteology Foundation's. Wśród zaproszonych gości znaleźli się także przedstawiciele naszej redakcji: redaktor naczelna Anna Spyrka i dr Mariusz Duda.

Pacjenci implantologiczni liczą nie tylko na stałe uzupełnienie brakującego uzębienia, ale oczekują również pięknego uśmiechu. W celu uzyskania perfekcyjnego obrysu tkanek wokół wprowadzonego implantu konieczna jest obecność wystarczającej ilości kości. Na Kongresie Osteologicznym w Monako 80 naukowców i doświadczonych klinicystów z 16 krajów przedstawiło strategię postępowania w celu zachowania i regeneracji kości zarówno w ujęciu funkcjonalnym jak i estetycznym. Skoncentrowali się również na dzisiejszych oczekiwaniach dotyczących postępowania regeneracyjnego.
„Los sprzyja pięknym, a uroda stała się

towarem” to konkluzja wykładu Marian Sanz z Madrytu, poświęconego fenomenowi atrakcyjności. Chociaż istnieje wrodzone poczucie estetyki a podobną percepcję piękna potwierdzano w różnych kręgach kulturowych przez wieki, to jednak XXI wiek można uznać za lata estetyki. Znajduje to odzwierciedlenie również w stomatologii. Estetyka była dość istotnym zagadnieniem Kongresu. Wielu z wykładców uczestniczących w sympozjum osteologicznym potwierdziło, iż w celu utrzymania objętości augmentowanej kości a tym samym uzyskania długoterminowych estetycznie satysfakcjonujących wyników należy stosować wolnoresorbujące się materiały kościocząsteczkowe samodzielnie lub zmieszane z kością autologiczną pacjenta.

Daniel Buser podkreślał w swoim wykładzie, iż „wargowa blaszka kostna jest kluczową strukturą kostną”. W związku z tym na Kongresie pojawiły się istotne pytania: w jaki sposób zachować policzkową blaszkę po usunięciu zęba i w jaki sposób można ją odbudować przy braku kości od strony policzkowej. Jan Linde z Gothenborgu przedstawił eksperymentalne wyniki dotyczące nowej techniki postępowania w momencie, kiedy nie można powstrzymać zaniku tzw. kości mieszkowej. Polega ona na wprowadzeniu do zębodołu poekstrakcyjnego wolnoresorbującego się materiału kościocząsteczkowego, np. Bio-Oss Collage, który zainicjuje formowanie kości, a tym samym w dużej mierze skompensuje pionowy i poziomy zanik kości. Dzięki temu zabiegowi, objętość tkanek (miękkich i twardych) jednej trzeciej dokoronowej może zostać całkowicie zachowana.

Nowości dotyczące technik membranowych

Kolejnym szalenie interesującym tematem na sympozjum osteologicznym były błony zaporowe. Grupa Jürgen'a Becker'a z Düsseldorfu oraz Daniela Buser'a z Bern przedstawiła zdumiewające wyniki z badań przedklinicznych oraz klinicznych, które dotyczyły kolagenowych błon zaporowych o wiązaniach poprzecznych. Otrzymane wyniki wskazują, iż przedłużona funkcja zaporowa nie skutkuje relatywnie większym formowaniem kości.

Przeciwnie, w porównaniu z naturalnymi błonami zaporowymi bez wiązań poprzecznych gojenie tkanek miękkich było zdecydowanie gorsze.

W związku z tym pojawiło się pytanie: jak długo powinna być zachowana funkcja błony zaporowej? Christoph Hämmerle z Zürichu przedstawił dalsze rezultaty ze swoich badań dotyczących błon zaporowych.

W konkluzji stwierdził, iż przy obecnym stanie wiedzy naturalne błony kolagenowe zapewniające satysfakcjonującą integrację z tkankami są dużym udogodnieniem w codziennej praktyce.

Augmentacja dna zatoki szczękowej

Augmentacja dna zatoki szczękowej była kolejnym istotnym tematem poruszonym podczas odbywającego się sympozjum. Franck Renouard, przewodniczący Kongresu podkreślił, iż pomimo wszystkich pozytywnych wyników przedstawianych w literaturze, augmentacja dna zatoki szczękowej pozostaje zabiegiem, który wymaga odpowiedniej wiedzy i właściwych umiejętności. W swoim wystąpieniu ocenił różne metody podnoszenia dna zatoki szczękowej opierając się na literaturze oraz doświadczeniu własnym. Renouard wraz z kilkoma innymi wykładowcami podkreślał, iż w związku ze zminimalizowaniem przedwczesnej resorpcji augmentowanej kości, zastosowanie wolnoresorbujących materiałów kościozastępczych samodzielnie lub w połączeniu z kością własną pacjenta jest korzystniejsze w porównaniu z kością autologiczną.

Zarządzanie tkankami miękkimi

W jaki najlepszy sposób można kreować tkanki miękkie występujące wokół zębów oraz implantów? Myron Nevins z Bostonu podkreślał, iż wyzwania które czekają na klinicystów obejmują uzyskanie odpowiedniej ilości skeratynizowanego dziaśła, leczenie recesji oraz radzenie sobie z tkankami miękkimi wokół implantów. Kilku naukowców oraz praktyków, m.in. Massimo Imion z Milanu współprzewodniczący Kongresu - przedstawiło techniki chirurgiczne jak również nowatorskie rozwiązania augmentacji tkanek miękkich występujących wokół implantów. Simion opisał również badania dotyczące eksperymentalnego zastosowania błon kolagenowych. Wstępne wyniki dotyczące błon zaporowych będą znane w przyszłym roku. Podobnie Rondla Jung z Zurychu przedstawiła obiecujące wyniki dotyczące materiałów kolagenowych, które mogą poprawiać

jakość dziaśła. Uważa ona, iż w celu uzyskania odpowiedniej grubości tkanek miękkich konieczne jest zastosowanie trójwymiarowych struktur.

W przyszłości takie materiały będą mogły zastąpić przeszczepy tkanki łącznej.

Inżynieria tkankowa

Podczas Kongresu dyskutowano także nad nowymi rozwiązaniami, takimi jak czynniki wzrostu czy technologie genowe. Jednym z prelegentów był np. William Giannobile z USA. Kilku wykładowców podkreślało wagę materiałów nośnikowych oraz dobór optymalnej dawki czynnika wzrostu. Dane przedstawione na Kongresie wskazują, iż w przyszłości bardziej złożone i skomplikowane przypadki będą leczone z zastosowaniem technik inżynierii tkankowej. Stwierdzono, iż uczyniono duże wysiłki aby czynniki wzrostu zaistniały na rynku. Hendrick Terheyden z Niemiec przedstawił przegląd różnych przyszłych metod postępowania i porównał je pomiędzy sobą. Zgodnie z jego stwierdzeniem w przyszłości inżynieria tkankowa będzie należała do czynników wzrostu. Niektórzy wykładowcy zakwestionowali jednak czy podobne techniki będą również przydatne przy ubytkach małych i średniego rozmiarów.

Połączenie nauki z praktyką

W sesji plakatowej, która obejmowała ponad 80 prezentacji w większości przedstawiono niepublikowane wcześniej dane dotyczące regeneracji. Dwa plakaty zostały uhonorowane nagrodami: jedna z nich trafiła do grupy Stefana Fickl'a z Niemiec za eksperymentalne badanie nad zachowaniem zębodołów poekstrakcyjnych, a drugą przydzielono grupie Ioannis Giskas z Grecji za histologiczne badania kliniczne dotyczące augmentacji wyrostka zębodołowego przy użyciu różnych technik.

W cudownej atmosferze nowoczesnego centrum kongresowego nad Morzem Śródziemnym, mogliśmy uczestniczyć w prezentacjach i warsztatach, które stały na najwyższym światowym poziomie. Niezapomniane są także nasze wrażenia z towarzyszącego Kongresowi Grand Prix Party.

Dziękujemy Osteology Foundation's oraz Firmie FM Produkty dla Stomatologii za zaproszenie do Monaco.

